



Moeder

Als de wiegende armen van de zee
met zachte zang mij slapen doen.
Vergeten is al het wel en wee
met duizend regendruppels en een zoen.

Haar kordate handen, een teken.
Op mijn neus de prikkende wollen deken.
Flauw verlicht zie ik haar staan.
Nog onderstoppen en slapen gaan.

Nog even moeders diepe stem,
met dwingende toon.
Zij de moeder,
ik haar zoon.

Sam 1967